

Prokuratūras darbības attīstības koncepcija

Super omnia veritas
(patiesība ir augstāka par visu)

“Latvija kā demokrātiska, tiesiska, sociāli atbildīga un nacionāla valsts balstās uz cilvēka cieņu un brīvību, atzīst un aizsargā cilvēka pamattiesības un ciena mazākumtautības.”¹

Ar skaidri definētu mērķi Satversmē ne vienmēr būs pietiekami, lai tā realizēšanu ieraudzītu arī darbībā. Tiesību normas saturs paliek vien uzrakstīts vārdu kopums likumā, lai cik augsta arī nebūtu tajā iekļautā morālā vērtība, ja to neiedzīvina pati sabiedrība savos prātos un darbos.

Likuma normas izpratne sabiedrībā ir sabiedrības tiesiskā apziņa. Tieši šis apziņas aizmetnis ir pirmssākums tiesiskumam, kuru sekmē un veicina katrs cilvēks individuāli un visu valsts varas atzaru pārstāvji kopā.

Latvijas prokuratūra ir tiesu varas institūcija, un tiesiskuma nodrošināšana ir tās galvenais mērķis. Prokuratūras darbībai ir jābalstās uz nedalāmām, universālām vērtībām: cilvēka cieņu, brīvību, vienlīdzību un solidaritāti. Prokuratūras uzdevums ir nodrošināt tiesisko kārtību, ievērojot personu vienlīdzību likuma un tiesas priekšā.

Tiesiskuma jautājums būs aktuāls vienmēr, ņemot vērā pastāvīgu sabiedrības uzskatu attīstību. Katrai valstij, kura ir atzīstama par demokrātisku, ir jāizveido atbilstošs mehānisms un institūcijas, kas pārkāpumu gadījumos spēj efektīvi un savlaicīgi uz tiem reaģēt. Tiesiskuma stiprināšana un likuma vara ir arī viena no Eiropas Komisijas (EK) prioritātēm 2019.–2024. gadam.² Tiesiskuma ievērošanas nodrošināšana ir katras Eiropas Savienības dalībvalsts galvenā atbildība. Eiropas Savienība ir tiesību kopiena, tāpēc prokuratūrai, veicot uzraudzību pār likumības ievērošanu, ir jānodrošina Eiropas Savienības tiesību īstenošanu, kas papildus izvirza kvalifikācijas prasības. Ikvienai personai, kuras Eiropas Savienības tiesībās garantētās tiesības un brīvības tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.³

Latvijas prokurori ir milzīgs potenciāls, kuru var vēl efektīvāk un būtiski lietderīgāk pielietot Prokuratūras likumā noteikto mērķu sasniegšanai un uzdevumu izpildei. Visu Prokuratūras likuma 2.pantā noteikto funkciju īstenošanai ir jāatbilst šodienas sabiedrības interesēm un pasaulē notiekošajiem procesiem.

1996.gadā toreizējais Eiropas Cilvēktiesību tiesas tiesnesis Egils Levits sniedza interviju laikrakstā “Diena” ar nosaukumu “Starp tiesību normu un tiesisko realitāti”. Egils Levits teica: “Latvija pašlaik atrodas pārejas jeb transformācijas procesā un var tikt pieskaitīta pie tā saucamā

¹ Latvijas Republikas Satversme. Pieejama: <https://likumi.lv/ta/id/57980-latvijas-republikas-satversme>

² A Union that strives for more. My agenda for Europe. Political guidelines for the next European Commission 2019–2024, p. 14. Pieejama: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_en.pdf [skatīts 14.04.2020.]

³ Eiropas Savienības Pamattiesību harta. Pieejama: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=CELEX%3A12012P%2FTXT>

jauktā tiesību loka, proti, kaut arī tiesību normu “teksta līmenī” Latvija iekļaujas kontinentālās Eiropas jeb romāņu-ģermāņu tiesību lokā, tomēr šīs normas joprojām tiek pielietotas pēc sociālistiskās metodoloģijas.”⁴

Neapšaubāmi, ka Latvijas tiesiskā vide ir piedzīvojusi ievērojami pozitīvas pārmaiņas kopš 1996.gada, tomēr daži procesi vēl joprojām negatīvi iespaido Latvijas sabiedrības centienus attīstīties demokrātisko ideālu virzienā. Ir jāspēj mērķtiecīgi virzīties augšup, pilnveidojot juridiskās kultūras platformu, kur drosmīgi veidot kopīgu izpratni par tiesībās ietvertu dabisko pamatvērtību jēgu. “Latvijas krimināltiesību teorija un prakse samēra ilgi pēc neatkarības atjaunošanas ir atradusies padomju krimināltiesību ietekmē. Šāds stāvoklis būtiski kontrastē ar situāciju citās tiesību zinātnes, kuras arvien vairāk virzās kontinentālās Eiropas (romāņu-ģermāņu) tiesību loka virzienā.”⁵

Autors uzskata, ka ikvienai sistēmai noteiktos laika posmos ir nepieciešamas pārmaiņas, lai spētu attīstīties. Ar kompetencē balstītu redzējumu “no ārpusē” iespējams detalizētāk saskatīt nianšes un norādīt uz pozitīvo, vienlaicīgi arī izvirzīt turpmākās pilnveidošanās virzienus, tai skaitā, norādīt uz trūkumiem. Šādu kopainu ir grūtāk veidot atrodoties esošās sistēmas “iekšpusē”.

Šobrīd ir nosakāmas trīs galvenās prokuratūras darbības prioritātes:

- pilnveidot un efektīvi realizēt kvalitatīvu pirmstiesas kriminālprocesu;
- nodrošināt Eiropas prokuratūras funkciju īstenošanu Latvijā atbilstoši Padomes regulā⁶ (ES) 2017/1939 noteiktajām prasībām un kompetencei;
- pabeigt uzsākto prokuratūras informācijas sistēmas darbības pilnveidošanu elektroniskajā vidē un ieviest tās funkcionālu izmantošanu turpmākā darbā (e-lietas darbības uzsākšana).

Iepriekš minētās galvenās prioritātes būtu nosakāmas par prokuratūras darbības attīstības stratēģijas pamatu un vienlaikus arī mērķi, kas sasniedzams - pilnveidojot un optimizējot atsevišķus darba uzdevumus; ieviešos mūsdienu videi un apstākļiem piemērotas procedūras; apgūstot jaunu digitālu rīku lietošanu, ērtākai un efektīvākai prokuratūras funkciju izpildei.

Esošais Kriminālprocesa likumā paredzētais pirmstiesas izmeklēšanas uzraudzības modelis nav efektīvs un nenodrošina pietiekami labu izmeklēšanas kvalitāti. Uz to norāda arī Valsts kontroles⁷ secinājumi par pirmstiesas izmeklēšanu. Problēmas pirmstiesas izmeklēšanas jomā pastāv jau ilgstoši. Valsts kontroles vērtējumā pētījums nebūtu vienkārši nododams kādam

⁴ Rezevska D. Vispārējo tiesību principu nozīme un piemērošana. 2.izd. Rīga: Daigas Rezevska izdevums, 2015., 11.lpp.

⁵ Leja M. Krimināltiesību aktuālie jautājumi un to risinājumi Latvijā, Austrijā, Šveicē, Vācijā. I daļa. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2019., 17.lpp.

⁶ PADOMES REGULA (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei. Pieejama: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj/?locale=LV>

⁷ Elita Krūmiņa: pirmstiesas izmeklēšanas jomas sakārtošanā risinājumi jāmeklē aktīvāk. Pieejams: <http://www.lrvk.gov.lv/arpus-revizijas/elita-krumina-pirmstiesas-izmeklesanas-jomas-sakartosana-risinajumi-jamekle-aktivak/>

ārpakalpojuma veicējam, jo gatavus risinājumus valsts tik nozīmīgas jomas sakārtošanai nevarēs nopirkt.

Autora piedāvātais risinājums - lai veiktu fundamentālus uzlabojumus, vispirms ir jāveic prokuratūras strukturālās uzbūves detalizēts novērtējums, auditējot katras atsevišķas struktūrvienības efektivitātes rādītājus, ar mērķi turpmākā darbībā nodrošināt efektīvu un ekonomisku prokuratūras funkciju īstenošanu un racionālu cilvēkresursu izmantošanu, kas balstīta uz likuma virsvadības principu.

Lai arī prokuratūras darbam piešķirto valsts budžeta līdzekļu apmērs ir nepietiekams, tas nevar būt attaisnojums turpmākai attīstības un pilnveides darbību neveikšanai.

Autors uzskata, ka ir jāizveido modelis, kas nodrošina efektīvu prokuratūras funkciju īstenošanu un uzdevumu izpildi pieejamo resursu ietvaros. Vienlaikus ir jārēķinās ar esošu izmeklētāju un prokuroru faktisko skaitu, izglītības līmeni un profesionālajām spējām (*nepietiekams policijas darbinieku atalgojums, ir likvidēta Latvijas Policijas akadēmija u.c. faktori*). Nav tādas valsts, kura būtu spējusi nodrošināt visu noziegumu atklāšanu, tāpēc esošie resursi jāpārstrukturē tā, lai novērstu un atklātu maksimāli vairāk noziegumu.

Salīdzinājumā ar citām Eiropas Savienības dalībvalstīm Latvijā pirmstiesas kriminālprocess ir smagnējs un birokrātisks, ar pārlielus nevajadzīgām prasībām pēc daudzu dokumentu savākšanas vienkopus lietā. Tam tiek patērēti nesamērīgi līdzekļi un laiks, faktiski vilcinot procesu un nenodrošinot savlaicīgu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu.

Līdz ar to, ņemot vērā būtiskas pārmaiņas sabiedrībā, tehnoloģiju strauju un nepārtrauktu attīstību, attiecības balstot uz demokrātiskiem valsts principiem, ir pamats aktualizēt jautājumu par mūsdienām atbilstošu kriminālprocesuālo regulējumu, kas nodrošinātu savlaicīgu un situācijai atbilstošu valsts reakciju un rezultātu, kas nodrošinātu sabiedrības drošības aizsardzību un panāktu, ka visas personas ievēro likumu.⁸

Prokuroram, iesaistoties izmeklēšanā, tikai tad, kad jau pagājis zināms laiks, tiek apdraudēta iespēja konstatēt un fiksēt pierādījumus. Daudzos gadījumos tūlītēji veikti pasākumi un izmeklēšanas darbības nosaka arī turpmāko izmeklēšanas gaitu un izšķir procesa rezultātu. Nav pieņemama situācija, ka, aizturot zagli veikalā, Latvijā ir nepieciešama vairāku mēnešu pirmstiesas izmeklēšana, bet Igaunijā 48 stundas⁹, kas noslēdzas ar tiesas nolēmumu.

Spēkā esošais regulējums nosaka - tikai prokurors pieņem lēmumu par pierādījumu pietiekamību, kas balstās uz visu saprātīgu šaubu neesību atbilstoši Kriminālprocesa likuma 412.panta pirmajā daļā noteiktajam. Un tikai prokurors saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 412.panta otro daļu un 413.panta pirmās daļas 6.punktu nosaka tiesai nododamās krimināllietas

⁸ Stukāns J. Varbūt pierādījumu pārbaudes kārtība jāmaina "pretējā virzienā". Apsūdzībām jābūt pamatotām ar pierādījumiem. Jurista Vārds, 08.01.2019., Nr. 1 (1059), 6.-12.lpp.

⁹ Code of Criminal Procedure, Section 2561, Basis for application of expedited procedure. Pieejams: <https://www.riigiteataja.ee/en/eli/ee/Riigikogu/act/507012020008/consolide>

apjomu, kas attiecināms uz konkrēto noziedzīgo nodarījumu un tiks izmantots tiesā, un nosaka tiesā pārbaudāmo pierādījumu apjomu, kuri pamato personai izvirzīto apsūdzību.

No iepriekš norādīto faktisko un tiesisko apstākļu kopuma autors secina, ka normatīvais regulējums ļauj pilnveidot pirmstiesas kriminālprocesa darba organizāciju, bet faktiski tas ne vienmēr tiek īstenots. Tātad pirmstiesas kriminālprocesa un tiesas procesa ilgums ir cieši saistīts ar prokurora profesionalitāti - prasmi efektīvi piemērot normatīvo aktu regulējumu, pielāgojoties apstākļiem un iespējām.

Autors uzskata, ka ir jāmaina prokurora loma kriminālprocesa uzraudzībā un virzībā.

Prokurors saskaņā ar kriminālprocesuālo regulējumu ir atbildīgs par kriminālprocesa virzību. Tāpēc tieši prokuratūrai jānāk ar iniciatīvu un priekšlikumiem normatīvo aktu pilnveidošanā, samazinot birokrātiskas darbības un dokumentu apjomu. Ja persona tiek aizturēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietā, un šādu gadījumu nav maz, tad kriminālprocesu var pabeigt 48 stundās (aizturēšanas termiņš), piemēram, par zādzību, par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola ietekmē, par izvairīšanos no soda izciešanas u.c. gadījumos.

Prokuroram jāuzņemas daudz aktīvāka loma noziedzīgo nodarījumu izmeklēšanā. Prokuroram no pirmās kriminālprocesa uzsākšanas dienas ir jābūt noteicošajam turpmāka kriminālprocesa virzības vadītājam. Prokuroram jānosaka veicamie izmeklēšanas pasākumi, izmeklēšanas darbības, u.tml., kas kopuma nozīmē, ka prokuroram ir jāuzņemas izmeklēšanas vadīšana. Bez cieņpilnas savstarpējas sadarbības situācija neizmainīsies.

Ir jāizveido izmeklēšanas modelis, kuru, tēlaini izsakoties, var raksturot kā cilvēka ķermeni, kurā galva ir prokurors, rokas - izmeklētājs un kājas - operatīvie darbinieki.

Sākotnēji tas prasīs daudz darba no prokurora, bet ar katru nākamo noziedzīgo nodarījumu, kad būs jau nostabilizējusies izmeklēšanas taktika un metodes, aprakstītais modelis nostrādās efektīvi, ekonomiski un ar daudz mazākiem resursiem, ietaupot pirmstiesas kriminālprocesam nepieciešamo laiku.

Latvijā atbilstoši statistikai lielu izdarīto noziedzīgo nodarījumu īpatsvaru veido vienvēidīgi noziedzīgi nodarījumi, kas ļauj secināt, ka diezgan īsā laikā ir iespējams izveidot izmeklēšanas metodikas un līdz ar to turpmāk katreiz tas neprasīs daudz resursu un laika, resursus novirzot smagāku, sarežģītāku noziedzīgo nodarījumu izmeklēšanai. Autors ir pārliecināts, ka, nodrošinot aprakstītā modeļa darbību, uzlabosies izmeklēšanas kvalitāte un saīsināsies pirmstiesas izmeklēšanas termiņi.

Latvijā prokuroram ir īpašs tiesisks statuss. Prokurori īsteno ne tikai prokuratūras funkcijas, bet arī tiesu varas funkcijas, tas ir, daudzos gadījumos kriminālprocesa galīgais nolēmums ir prokurora lēmums – priekšraksts par sodu. Prokurors konstatē personas vainu un nosaka sodu.

Efektīva soda neizbēgamība un savlaicīgums ir viens no tiesiskas kārtības principiem. Bargi sodi nenovērš noziedzību, tāpēc sodam jābūt individuālam un iedarbīgam uz personas turpmāku

uzvedību. Tāpat kā atsevišķos gadījumos acīmredzama prokuratūras bezdarbība vai formāla likuma normas piemērošana neveicina tiesiskuma apzināšanos sabiedrībā.

Dažādos sociālās dzīves procesos ir novērojams sašutums un neizpratne par to kā tiek realizēta tiesu vara valstī, tostarp prokuratūras funkcijas. Liela daļa sabiedrības ir vīlusies, jo nesaredz pamatu uzticēties valsts varas pārstāvjiem, lai gan to rīcība formāli atbilst “likuma burtam”, bet ir pretrunā ar “likuma garu”, kas instinktīvi disonē ar dabisko taisnīguma izjūtu.

“Ja tiesību piemērošana būtu vienīgi juridiska siloģisma formāli loģiska operācija, juristi nebūtu vajadzīgi. Visu izdarītu dators: ievadot faktiskos apstākļus, dators matemātiski atrastu faktiskajām pazīmēm atbilstošāko tiesību normas tiesisko sastāvu un to piemērotu, galarezultātā paziņojot piemērotās tiesību normas tiesiskās sekas. Tomēr tā nenotiek un nevar notikt, jo vairākos gadījumos tiesiskās sekas vēl prasa konkretizāciju.”¹⁰

Tāpēc vēl jo svarīgāk ir apzināties, ka nosacījums efektīvas un kvalitatīvas izmeklēšanas nodrošināšanai un savlaicīgas personas saukšanai pie kriminālatbildības ir augsti kvalificēts, profesionāls un godīgs prokurors.

“Juristiem sabiedrībā ir īpaša misija. Tā nav tikai profesionāla, bet arī ētiska kategorija. Savā ģenēzē tā bijusi cieši saistīta ar teologa profesiju — savā laikā tiesu sprieda virspriesteri. Jurists, mācītājs, ārsts ir kaut kādā ziņā vienoti jēdzieni, vismaz ētikas ziņā tiem tādiem būtu jābūt.”¹¹

Autors uzskata, ka liela nozīme ir arī tam, kā, sagatavojot juristus, tiek veidota jurista tiesiskā apziņa. Īpašās misijas – kalpot sabiedrībai, iestāties par taisnīgumu, vienlaikus dabiski un instinktīvi sajūst apkārt notiekošajos procesos tiesiskuma klātbūtni vai tās neesību, ir katra jurista apziņas kodols. Spēt atpazīt un noteikt šo kodolu sevī, tāpat kā savos kolēģos.

Līdz ar to svarīgs apstāklis prokuroru kvalifikācijas uzlabošanā ir sadarbība ar augstskolām, izvirzot mērķi - panākt, lai augstskolās studējošie juristi jau savlaicīgi būtu apzinājušies savu profesijas izvēli, ja tā ir kļūt par prokuroru. Augstskolai ir jāspēj sniegt padziļinātu nepieciešamo zināšanu un iemaņu apguvi, un nevien teorētiskajos aspektos, bet arī savas apziņas izzināšanā, jo šobrīd lielākā daļa prokuroru kandidātu nespēj sekmīgi nokārtot pārbaudījumus.

Savukārt kvalifikācijas uzlabošanai jau esošajiem prokuroriem prokuratūrā ir jāizveido iekšējā apmācības sistēma, kurā visi mācas no visiem. Latvija nav liela valsts iedzīvotāju skaita un teritorijas ziņā, līdz ar to arī prokuroru kopskaita ziņā, tāpēc elektroniskajā vidē var izveidot prokuroru grupas, kas īpaši pievērsīs uzmanību noteikto noziedzīgo nodarījumu izmeklēšanas īpatnībām, sniedzot metodisku atbalstu kolēģiem.

Prokuroru profesionālās izaugsmes veicināšanai jānodrošina atbilstoši apstākļi un sistēma. Darbs jāorganizē tā, lai nodrošinātu katram prokuroram iespēju nepārtraukti pilnveidot savas

¹⁰ Neimanis J. Juridisku kāzusu risināšanas tehnika. Rīga: zv.adv. J.Neimanis, 2004., 42.lpp.

¹¹ Juristi un tiesiskā apziņa mūsu sabiedrībā. Publicēts oficiālajā laikrakstā “Latvijas Vēstnesis”, 14.01.2000., Nr. 11/12 <https://www.vestnesis.lv/ta/id/276>

zināšanas un iemaņas. Daļu no darba laika pieredzējušiem prokuroriem jāvelta savu kolēģu izglītošanai. Jānodrošina iespēja visiem prokuroriem piedalīties Eiropas Juridiskās tālākizglītības tīkla (*EJTN*), Eiropas Tiesību akadēmijas (*ERA*) rīkotajos mācību pasākumos – semināros, mācībās, konferencēs,ursos, pieredzes apmaiņas programmās un vasaras skolās.

Latvijas sasniegumus starptautiskās krimināltiesiskās sadarbības nodrošināšanā, it īpaši, ņemot vērā tiesiskās palīdzības sniegšanas ātrumu Latvijai pieejamo resursu kontekstā, augsti novērtēja 2019.gadā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (*OECD*) eksperti, tāpat kā Eiropas Padomes NILLTF novēšanas pasākumu novērtēšanas ekspertu komiteja "*Moneyval*" 2018.gadā (pārskats par noziedzības stāvokli valstī un prokuratūras darbu 2019.gadā).

Tāpēc arī turpmāk ir būtiski nodrošināt savlaicīgu un kvalitatīvu starptautisko sadarbību. Prokuratūrai visos gadījumos, kad tas ir nepieciešams, jāizmanto visas iespējas, ko dod dalībvalstu sadarbība Eirojustā (*Eurojust*), Eiropas Birojā krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijā (*OECD*).

Šodienas situācijā, kad ārvalstu eksperti ("*Moneyval*" ziņojums) Latvijai pārmet nepietiekošo finanšu noziedzīgo nodarījumu apkarošanu (nav apsūdzību un līdz ar to arī notiesājošo spriedumu, kaut gan normatīvais regulējums ir atbilstošs un ļauj efektīvi pret tiem vērsties) kā prioritāru autors atzīst efektīvu, ekonomisku izmeklēšanu, kuras rezultāts ir savlaicīgs un efektīvs sods.

No 2018.gada 1.septembra ir spēkā regulējums, kas paredz paātrināto procesu, kas gadījumos, kad ir noskaidrota persona, kas izdarījusi noziedzīgu nodarījumu, ļauj īsajos termiņos pabeigt procesu. Tāpēc sadarbībā ar izmeklēšanas iestādēm un tiesu jāpanāk esošā regulējuma efektīva piemērošana, atbrīvojot resursus sevišķi smagu noziegumu izmeklēšanai.

Latvijas ārlietu ministrs pēc paziņojuma par Finanšu darījumu darba grupas (*FATF*) lēmumu neieklaut Latviju tā dēvētajā "pelēkajā sarakstā" pamatoti norādīja, ka šobrīd sabiedrība un Latvijas sabiedrotie gaida konkrēto rīcību, izmeklētas lietas un spriedumus, tas ir, Latvijai ar konkrētiem darbiem jāpierāda, kā tiek piemērots normatīvais regulējums, apkarojot finanšu noziedzīgus nodarījumus.

Ja Latvija vēlas piesaistīt investīcijas un saņemt finanšu līdzekļus, tad Latvijai ir jāparāda, ka katrā gadījumā, kad kāds vēlēšies šos līdzekļus prettiesiski izmantot, sekos izmeklēšana un efektīva reakcija. Ja par to būs pārliecība, tad tas iedarbosies kā preventīvs apstāklis, novēršot gribu prettiesiski rīkoties. Jāspēj operatīvi atklāt un efektīvi izmeklēt, saukt personas pie atbildības, kas ir viens no prokuratūras galvenajiem uzdevumiem.

Autors vērs uzmanību apstāklim, ka joprojām aktuāls ir jautājums par Latvijas Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas (NILLTF) novēšanas sistēmas efektivitāti. Starptautiskās organizācijas (Eiropas Padomes NILLTF novēšanas pasākumu novērtēšanas ekspertu komiteja "*Moneyval*", Finanšu darījumu darba grupa (*FATF*), Ekonomiskās sadarbības

un attīstības organizācija (*OECD*) turpina pastiprināti uzraudzīt Latvijas progresu. Tāpēc Latvijas prokuratūrai, uzņemoties virsvadību, ar konkrētiem kriminālprocesiem ir jāpierāda savas profesijas nozīmi likumības un taisnīguma nodrošināšanā, vienlaikus apliecinot sabiedrībai savas spējas atklāt, pierādīt un saukt pie kriminālatbildības personas, kuras neievēro likumu.

Likumdevējam, izpildvarai un sabiedrībai ir jāapzinās, ka stipra tiesu vara, kuras sastāvā ir prokuratūra, nozīmē stipru Latvijas valsti. Nav pieņemama situācija, ka prokuratūra ilgstoši netiek objektīvi nodrošināta ar nepieciešamajiem finanšu līdzekļiem (atbilstošām telpām, prokuroru darba vietām).

Tas, protams, ir politiskās gribas jautājums, tomēr attieksmes maiņu ietekmē visi aspekti kopumā. Arī pašas prokuratūras aktīvas darbības pilnveidē un attīstībā, pierādot augstu profesionalitāti, kas balstīta uz morāli ētiskām vērtībām, noteikti var pozitīvi ietekmēt sabiedrības attieksmi.

Tiesiskā valstī prokuratūra nodrošina sabiedrības interešu aizstāvēšanu, personu tiesību aizsardzību, tiesiskumu un taisnīgumu valstī. Ar atbildību pret valsti un sabiedrību ikviena prokurora paveikts darbs ne vien uzvar tiesisko nihilismu, bet arī atjauno zaudēto sabiedrības uzticību un ceļ prokuratūras reputāciju. Savukārt sabiedrība, vienoti paužot atbalstu prokuratūrai, var ietekmēt politisko gribu un lēmumus, jo Latvijas valsts suverēnā vara pieder Latvijas tautai.

Viens likums - viena taisnība visiem!

Rīgā 2020.gada 24.aprīlī.

Rīgas apgabaltiesas tiesnesis
Krimināllietu tiesas kolēģijas priekšsēdētājs

Juris Stukāns